

Mirko Kunčič

Andrejček na konju

Andrejček kot vojak bi rad
na iskrem konju jahal —
pa nima puškice,
pa nima sabljice,
da z njima bi se bahal.

Leseno žlico mati je
na gumb mu privezala,
čez ramo sestra Jerica
poleno mu je dala.

Norčavi ded poveznil je
mu lonec star na glavo,
posadil na kolena ga —
hop, hop, konjič, v daljavo!

Jože Tomažič

Na Vezuv

Kadar je človek že v Neaplju, tedaj napravi tri izlete: na Vezuv, v tri zasuta in zopet odkrita mesta, v Herkulane, Pompeje in Stabijo — ter v Modro votlino na otoku Capri. To so edinstveni doživljaji v življenju, ki ostanejo človeku trajno v spominu.

Prekrasni Neapelj leži v Neapeljskem zalivu. Nad njim se dviga proti jugovzhodu stožčasta gora Vezuv s 1132 metri višine. Iz daljave se zdi kot stožec z odsekanim vrhom, prav za prav z dvema vrhovoma, t. j. pravi Vezuv in vrh Monte Somma. Iz njegove notranjosti se vedno dviga steber dima, včasih bel, včasih črn. Ponoči se ti zdi, kot bi se bil vnel velikanski dimnik, iz katerega se dviga goreč in žareč steber v odsevu izgorevajočih plinov in žareče se lave. Veličasten je pogled na ta edini delujoči ognjenik v Evropi. Vezuv je zaradi tega najbolj znan in tudi najbolj raziskan ognjenik. Saj so njegovo ognjeniško delovanje opazovali, proučevali ter raziskovali že od njegovega prvega, zgodovinsko znanega izbruha leta 79.

Na njegovo pobočje se lahko povzpneš z vezuvske železniške postaje Pugliano, ki ima zaradi velikanskega prometa tekoče stopnice, živa tla, na katera samo stopiš in stopnice te same dvignejo do novega tira in postaje električne železnice in dalje z žično železnico na Vezuv. Popelješ se pa lahko tudi v razkošnem avtobusu po novo zgrajeni avtomobilski vezuvski cesti skoraj do samega vrha ali pa greš v jutranjih urah peš in si v dobrih treh urah pri žrelu.

Naša izletniška skupina iz Ljubljane — okrog 30 nas je bilo — se je zbrala na velikem trgu v Neaplju ter zasedla naš ljubljanski avtobus, ki nas je pripeljal iz Ljubljane preko čudovitih Dolomitov, skozi cvetoča in zgodovinska mesta v večni Rim ter dalje proti jugu, da si ogledamo prirodne lepote in čuda ter umetniška dela človeških rok. Naš domači šofer seveda še nikoli ni bil v velemestu Neaplju, zato ni vedel za pravo in najbližjo pot na veliko vezuvsko cesto. Pogledoval je v avtomobilsko karto ter v načrt velemesta, čital imena trgov in ulic, ko nas ustavita dva policijska stražnika v snežnobelih uniformah in belih čeladah. »Ali bo kazen ali kaj?« vpraša naš šofer.

»Vidim, da ste tuji! Nič ne bo kazni, le tod je prepovedana voznja in ustavljanje, kreniti je treba po oni strani ter po teh in onih ulicah!« je tolmačil vljudno italijanski prometnik. Tedaj se pa drugi promet-